13 Μαρτίου 2014

Η πρώτη αλησμόνητη συνάντηση του Γέροντος Σωφρονίου Σαχάρωφ με τον Άγιο Σιλουανό τον Αθωνίτη…

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Σωφρόνιος Αγιορείτης-'Εσσεξ (Σαχάρωφ) / Ορθόδοξη πίστη

[Ο Γέροντας Σωφρόνιος (1896–1993), έζησε περίπου πέντε χρόνια (Φθινόπωρο του 1925–Πάσχα του 1930) στην Μονή του Αγίου Παντελεήμονος, πριν ακόμη γνωρίσει προσωπικά τον Άγιο Σιλουανό (1866–1938). Ο Γέροντας, χειροτονήθηκε διάκονος το 1930. Και, κάθε φορά που έβγαινε να θυμιάσει τους μοναχούς, αισθανόταν δέος και ντροπή, όταν περνούσε μπροστά από τον Άγιο. Μέχρι τότε όμως δεν έτυχε να συνομιλήσει μαζί του. Λίγο χρόνο μετά την χειροτονία του, ήλθε να τον επισκεφθεί ο ερημίτης μοναχός π.Βλαδίμηρος, με τον οποίον συζήτησαν διάφορα πνευματικά θέματα. Κατανυγμένος από την συζήτηση και από την όλη πνευματική ατμόσφαιρα της συνομιλίας, ο π.Βλαδίμηρος, απευθύνει ξαφνικά το ερώτημα στον τότε νεαρό ιεροδιάκονο: –«Πάτερ Σωφρόνιε, πες μου ένα λόγο για την σωτηρία της ψυχής μου· πώς μπορώ να σωθώ;». Την αφήγηση για την συνέχεια του λόγου την αφήνουμε εξ

ολοκλήρου στον μακαριστό Γέροντα Σωφρόνιο:] «Η συνάντησή μου με τον Γέροντα Σιλουανό, συνέβη ως εξής: Ήμουν πολύ ντροπαλός και δεν μπορούσα να απευθυνθώ μόνος σε αυτόν. Μία ημέρα, με επισκέφθηκε ένας μοναχός που είχε σπουδάσει μηχανολόγος, ο π.Βλαδίμηρος. Αυτός, είχε πάει στον Άθωνα πριν από μένα. Και, να! Την δεύτερη –ίσως και την πρώτη– ημέρα του Πάσχα του 1930, έρχεται και μου λέει: –Πάτερ Σωφρόνιε, πώς μπορώ να σωθώ; Εγώ, μη γνωρίζοντας πώς έπρεπε ουσιαστικά να του απαντήσω, του είπα: –Να στέκεσαι στα όρια της απογνώσεως· και, όταν δεν μπορείς άλλο, τότε να απομακρύνεσαι από αυτά. Κάθισε και πιες ένα φλυτζάνι τσάϊ. Και του πρόσφερα το τσάϊ...». [Ο λόγος αυτός και, προπαντός, η ενέργεια που μεταδόθηκε, «χτύπησε» καίρια τον μοναχό Βλαδίμηρο, που αποχώρησε βαθειά συντετριμμένος για να επισκεφθεί κατόπιν τον Άγιο Σιλουανό προκειμένου να ελέγξει την αλήθεια και την ασφάλεια αυτής της, πνευματικής φύσεως, προτροπής.

Την επομένη αυτής της συζητήσεως, ο Γέροντας κατέβαινε από την σκάλα του πολυωρόφου κτιρίου της Μονής προς την κεντρική αυλή και ο Άγιος Σιλουανός ανέβαινε από τον αρσανά προς την αντίθετη κατεύθυνση. Κανονικά, θα έπρεπε να συναντηθούν έξω από την είσοδο του Καθολικού της Μονής. Ο Γέροντας Σωφρόνιος, όμως, από ευλάβεια όπως πάντοτε, λοξοδρόμησε για να μην συναντήσει τον Άγιο. Αλλά και ο Άγιος Σιλουανός άλλαξε πορεία, και η συνάντηση μπροστά στην Τράπεζα ήταν αναπόφευκτη. Αυτήν την εξαιρετικά πολύτιμη συνάντηση, θυμάται και μας την διηγείται ο ίδιος ο Γέροντας Σωφρόνιος:] «Μετά από μένα, αυτός ο μοναχός, πήγε στον Γέροντα Σιλουανό και του είπε: ‘‘Να, ήμουν στον π.Σωφρόνιο και μου είπε αυτό το πράγμα’’. Την άλλη μέρα, στην αυλή του Μοναστηριού, από την μία πλευρά προχωρούσε ο Γέροντας και από την άλλη εγώ. Από σεβασμό απομακρύνθηκα για να του ανοίξω δρόμο, αλλά αυτός ήρθε να με συναντήσει και μου είπε: –Σας επισκέφθηκε χθες ο π.Βλαδίμηρος; –Μάλιστα. Και (αποφεύγοντας όλα τα ενδιάμεσα στάδια ενός κοινού, συμβατικού διαλόγου), ο πρώτος λόγος που του πρόφερα, ήταν: – Έ σ φ α λ α ; Και αυτός, είπε:

–Όχι, είχατε δίκαιο· αλλά, αυτό που είπατε, δεν ήταν στα μέτρα του αδελφού. Ελάτε σε μένα· θα ήθελα να μιλήσουμε. Τότε, μου έδωσε σημειώσεις από την ζωή του για τον πνευματικό αγώνα, όταν δεν μπορούσε να υπερνικήσει μέσα του την αμαρτία στο επίπεδο των λογισμών. Δηλαδή, όταν στον νου υπάρχουν λογισμοί κατακρίσεως, στην καρδιά γεννιέται αντιπάθεια, ψυχρό βλέμμα, απώθηση ανθρώπου, αδιαφορία προς αυτόν, κλπ.. Μία νύχτα, κατά την οποία ο ίδιος βρισκόταν στα όρια της απογνώσεως, προσευχήθηκε στον Θεό: ‘‘Πώς μπορώ να ξεφύγω από αυτήν;’’. Τότε, του δόθηκε η απάντηση:

‘‘Κράτα τον νου σου στον άδη και μην απελπίζεσαι!’’.

Και ο λόγος αυτός ήταν γι’ αυτόν η αρχή της νίκης· ήταν το άνοιγμα προς την οικουμενική αγάπη. Τότε, έπαψε να φοβάται. Καταδίκαζε τον εαυτό του στον άδη και εξαφανιζόταν κάθε κατάκριση για τους ανθρώπους. Και έμενε μόνο η συμπόνια. Είναι δύσκολο να το εξηγήσεις. Και, ανάλογα με το μέτρο στο οποίο

βρίσκεται ο άνθρωπος, σ’ αυτήν την κατάσταση, πραγματικά δεν κατακρίνει. Δεν απορρίπτει, τα υπομένει όλα, θέλει για όλους το καλό. Γιατί, το Πνεύμα του Θεού, είναι εύκολο να εμφανιστεί και να εγγίσει τον άνθρωπο. Και έτσι εμπνεύστηκε ο Άγιος Σιλουανός. Η έμπνευση αυτή, είναι η έλευση του Αιωνίου Πνεύματος του Θεού (στην οποία περικλείεται η αρχική έννοια του όρου έμπνευση). Μου έδωσε, λοιπόν, τις σημειώσεις του και συζητήσαμε μαζί. Από τότε, εκείνος έγινε για μένα το πρώτο και κύριο στήριγμα όλης της μετέπειτα ζωής μου…».

ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ΣΑΧΑΡΩΦ (1896–1993)

[(1) Αρχιμανδρίτου Σωφρονίου (Σαχάρωφ): «Γράμματα στη Ρωσία», σελ. 38–39, α΄ έκδοση, Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου, Έσσεξ Αγγλίας, 2009. (2) Αρχιμανδρίτου Ζαχαρία (Ζάχαρου): «Αναφορά στην Θεολογία του Γέροντος Σωφρονίου», Εισαγωγή, σελ. 14–15, α΄ έκδοση, όπ. π., 2000. (3) Στην φωτογραφία: Ο νεαρός, τότε, ιεροδιάκονος Γέροντας Σωφρόνιος Σαχάρωφ (πάνω) με τον Γέροντά του, Άγιο Σιλουανό τον Αθωνίτη (κάτω).]

Ε.

Πηγή: hristospanagia3.blogspot.gr